

Publicerad 2009-05-09 11:05 av madigan

Regn släcker all rök till

Slut

Vinnipeg slöt sina knasterblå ögon medan hon sakta drog ett halsbloss på sin sista cigarett. Det rufsiga håret var nytvättat och gick inte att släta ut till den moderiktiga rakheten. Hon var ensam i rummet med den blå takkronan och röda sammetssoffan.

Utanför blåste det regnvindar och morgonen var inte tvungen av veckans hårda regler och tidsvolymmer. Frihet var dagens motto. Krypa ner i sin blommande påslakanförsedda säng. Eller ge sig ut i regnet iförd sneakers och neongula regnstället på joggingrundan. Kanske helt enkelt ställa in den!

Ingen skulle komma idag...middagsmaten var hemköpt igår. Telefonen stod på laddning. Hennes svindyra klänning hängde på dropptorkning i badrummet. Jobbet var lagt på borglömdas hylla och skulle inte visa sig förrän måndagmorgon.

Trådarna i hennes skrivande i den bärbara Pcn fick hänga lösa overksammas denna dag. Så småningom skulle tomheten samla sig till fullproppade enheter att klicka fram på tangenterna. Det formade sig tyst och omedvetet inuti hennes huvud utan hennes medverkan.

Långsamt lät hon sin dag välkomnas genom cigarettens vita slingor....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren madigan med Poeter.se id #16831 innehar upphovsrätten